

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 35320-11-10 א.ע. נ' ז.א.

בפני כב' השופטת רותם עיאש

תובעת: א.ע.

באמצעות ב"כ עו"ד

נגד

נתבע: ז.א.

בעצמו

פסק דין

לפני תביעתה של אם להתיר לה להגר עם בתה הקטינה לארה"ב וזאת כאשר האב מתגורר בישראל.

עובדות הצריכות לעניינינו:

1. הצדדים התחתנו ביום 16.1.02 ומנישואין אלו נולדה הקטינה, נשוא תביעה זו והיא היום כבת 9 שנים.
הצדדים נפרדו בהיות הקטינה פעוטה כבת 11 חודשים ובשנת 2004 התגרשו.
בעניינם התנהל מספר רב של הליכים ולרבות בענייני מזונות הקטינה ומשמורתה.
רקע הסכסוך בין ההורים קשה ורב שנים ובמהלך ההליכים הוגשו חוות דעת מומחים ומספר רב של תסקירים. משמורת הקטינה נקבעה ע"י בית המשפט אצל התובעת.
2. מאז פרידת הצדדים, האם נישאה בשנית ונולדו לה שני ילדים נוספים והיא מתגוררת עם בעלה, שני ילדיהם והקטינה נשוא תביעה זו, בעיר ---.
האב מתגורר במרכז הארץ, יש לו שני ילדים מנישואיו לאשתו הראשונה, לאחר גרושו מהתובעת (שהיא אשתו השנייה) הוא נישא פעם נוספת ונולד לו ילד נוסף והוא התגרש פעם נוספת ומתגורר לדבריו, לסירוגין אצל אביו ואצל האישה ממנה התגרש.
3. במועד הגשת התביעה, מדווח על ידי שני הצדדים כי הקטינה לא פגשה באביה מזה תקופה של שנתיים ולא היה ביניהם כל קשר טלפוני כשמונה חודשים.

טענות התובעת:

3. התובעת מבקשת להתיר לה להגר יחד עם הקטינה, ילדיה הנוספים ובעלה לארה"ב. התובעת, אזרחית ארה"ב, גדלה בארה"ב מאז גיל שנה וחצי וכל משפחתה וחבריה שם. התובעת נישאה בשנית לאחר פרידתה מהנתבע ועבדה בעסק משפחתי בבעלות בעלה. התובעת ובעלה מעוניינים לפתוח עסק בארה"ב בתחום -----, העסק הנוכחי שלהם כבר מוכר את מוצריו בארה"ב והם צופים כי עסק בארה"ב יניב להם הכנסה ראויה. המעבר לארה"ב ייטיב עם תפקידה כאם מאחר ושם לא תסבול מקשיי ההסתגלות מהם היא סובלת בישראל.

לתובעת משפחה נרחבת ותומכת בארה"ב שאף הקטינה מכירה היטב. התובעת מעוניינת לעבור להתגורר בקליפורניה, באזור בעיר לוס אנג'לס בו יש קהילה יהודית גדולה.

התובעת מעוניינת לרשום את הקטינה למוסד לימודי יהודי, פרטי, בו המורים דוברי השפה העברית.

המעבר לארה"ב יאפשר לתובעת לדאוג לרווחתה של הקטינה באופן מסודר ובטוח שכן הנתבע אינו משלם מזונות והתובעת נכנסה, כאן בארץ, לחובות כספיים.

טובתה ויכולתה של הקטינה להתפתח כראוי תלויות במידה רבה ביכולת התובעת לטפל בה ולספק את צרכיה, הן הנפשיים והן החומריים ולכן על בית המשפט להתיר המעבר לארה"ב לצורך שיפור מצבה של התובעת.

במאזן האינטרסים, מקום בו התביעה לא תתקבל הפגיעה בתובעת ובקטינה גדולה מהפגיעה האפשרית, בזכויות הנתבע, אם תתקבל התביעה.

התובעת מוכנה להסדרי ביקור שיבטיחו קשר רציף בין הנתבע לקטינה ואף מתחייבת להמשיך ולעדכן את פקידת הסעד בעניין הקטינה בהתאם לתוצאות פסק הדין.

טענות הנתבע:

4. הנתבע מתנגד להגירת הקטינה עם אמה לארה"ב.

ניתוק הקשר בין האב לקטינה מקורו בהתנהלות התובעת שיצרה ניכור הורי מוחלט בין האב לבין בתו ולטענת האב הדבר עולה מחוות דעתו של המומחה ד"ר וייל בהליכים קודמים שהתנהלו בין ההורים.

האם אשר גרמה לניכור הורי, מבקשת להגר עם הקטינה לארה"ב ובכך ינותק הקשר באופן סופי ובלתי הפיך.

התובעת ממשיכה לדרוש מן הנתבע מזונות קטינה וזאת למרות הניתוק בינו ובין הקטינה.

הנתבע טוען כי הוא מנסה כל הזמן לחדש את הקשר עם הקטינה אך התובעת מונעת זאת ממנו.

הנתבע מתנגד לכך שהתובעת תדרוש ממנו תשלום מזונות בעבור ילדה שאינו רואה כלל וכלל.

תסקיר מיום 3.4.11 בעניין בקשת ההגירה:

5. בהחלטה מיום 20.2.11 נתבקשה פקידת הסעד במחלקת הרווחה במקום מגוריה של הקטינה, להגיש תסקיר ביחס לשאלת טובתה של הקטינה להגר עם אימה מחוץ לישראל, לארה"ב וכן ביחס לשאלת הקשר בין האב ובין הקטינה, במקרה בו תתקבל הבקשה להתיר ההגירה.

התסקיר הוגש ביום 3.4.2011. פקידת הסעד ציינה בתסקירה כי מזה כשנתיים לא מתקיימים כל הסדרי ראייה בין האב לקטינה ומזה כשמונה חודשים לא מתקיים כל קשר טלפוני בין האב לקטינה.

פקידת הסעד סקרה בתסקירה את ההליכים בהם היתה מעורבת כפקידת סעד, בעניינה של משפחה זו. בין היתר ציינה פקידת הסעד כי המשפחה מוכרת לשירותי הרווחה בעיריית --- מחודש דצמבר 2003, בעניינה נכתבו 12 תסקירים, על ידי שלוש עובדות סוציאליות, נערכה וועדת תסקירים וכן בדיקת מסוגלות הורית על ידי ד"ר וייל בשנת 2009.

פקידת הסעד ציינה כי הקטינה נמצאה כל השנים במשמורת האם כאשר במהלך כל השנים ניסה האב להיות בקשר עם בתו ואולם הקטינה הפכה לכלי נשק במאבק בין ההורים.

צוין כי " הקטינה "נאלצה" לבחור בנאמנות לאחד ההורים בכדי לשרוד, היא בחרה באמה ומתנכרת לאביה ".

צוין כי הסדרי הראייה שנקבעו בהחלטת בית המשפט, נכשלו, הן בשל היעדרות האב מחלק מהמפגשים וחוסר יציבות מצידו בהתייצבות למפגשים והן בשל סירובה של הקטינה להיפגש איתו.

האב לא הצליח ליצור קשר טיפולי עם המומחית שמינה בית המשפט, ד"ר דפנה אדר וההורים הופנו לטיפול לעו"ס, הגב' בלהה שימול.

לאחר מספר מפגשים עם הגב' שימול הפסיק האב את הטיפול וסרב למפגשים במרכז קשר.

ההורים ערכו הסכם, אשר אושר על ידי בית המשפט, כי מפגשים בין האב לקטינה יתקיימו במידה והילדה תסכים.

מאז חודש יולי 2009 כאמור, האב לא ראה את הקטינה.

פקידת הסעד סיכמה את תיאורה כתמונה עגומה ביותר, ציינה כי הקטינה עדיין נמצאת בלב מאבק בין זוג אנשים בוגרים לכאורה וכן ציינה כי סרבנות הקשר שהתפתחה במשך השנים הוא תולדה של אמביוולנטיות קשה מצידה של האם, כך שהמסר שהקטינה מקבלת הוא מבולבל ואינו ברור.

כן ציינה כי התנהלות האב הינה פסיבית. האב מרבה לבוא בטענות, משליך את כעסו על המטפלים, טוען ל"חוסר צדק" כלפיו מצד המערכת, אך אינו פועל בנחישות ליצירת קשר אמיתי עם הקטינה.

פקידת הסעד ציינה כי מערכת החינוך דיווחה כי הקטינה הינה ילדה חברותית, תלמידה טובה ואהובה על הסביבה.

בתסקיר מסיקה פקידת הסעד כי הנזק שעלול להיגרם לקטינה במידה ותישאר בישראל, עם האב, עולה על הנזק שיגרם לה, בהגירה מהארץ עם המשפחה בה גדלה ומשם קיבלה את זהותה.

כן צויין כי הקטינה, על סף גיל ההתבגרות והקשר בינה ובין אמה מהווה בסיס להתפתחות וזהות מינית.

צויין כי האב לא ביקש משמורת על הקטינה אלא רק להשאירה בארץ עד אשר הקשר בינו ובינה יתחזק וסרבנות הקשר תיפסק.

פקידת הסעד העלתה סימני שאלה רבים ביחס לאפשרות כי הקשר בין האב ובתו, יתקיים אם הקטינה תישאר בארץ, שכן כל העובדות מצביעות על אי יכולתו של האב לגרום לחידוש הקשר.

פקידת הסעד למעשה ממליצה כי לטובתה של הקטינה להתיר הגירתה לארה"ב יחד עם אימה ולקבוע הסדרי ראייה ואמצעי תקשורת בין האב לקטינה.

הליכים שהתקיימו בבית משפט זה:

6. א. ארבעה דיונים נקבעו בתיק זה. בדיון הראשון לא התייצב האב על אף שהוזמן כדיון.

בדיון ביום 12.4.11 טען האב כי הוא מתגורר במרכז הארץ ואין לו קשר עם הקטינה והוא סבור כי הפתרון היחיד יהיה שהתובעת תישאר בישראל ותחדש את הקשר בינו לבין הקטינה.

הנתבע דיווח כי יש לו בסך הכל ארבעה ילדים (שניים גדולים מן הקטינה ואחד צעיר ממנה), התגרש לאחרונה מאשתו השלישית, ואינו מגדל אף לא אחד מילדיו אך מסר כי יש לו קשר עם שלושת ילדיו האחרים, מתגורר לפעמים אצל אשתו השלישית לשעבר, ולפעמים אצל אביו, לכן הוא עובר כתובות כך ציין ולא מוסר את הכתובת שלו.

ב. בדיון זה קבעתי, בהסכמת הצדדים כי יפנו לגב' בלהה שימול להסדיר מפגשים בין האב לקטינה במהלך חודש אפריל וכן נקבעה מסגרת קשר טלפונית בין האב לקטינה.

מייד לאחר הדיון הודיע בא כח התובעת, כי הגב' שימול הודיעה כי לא תוכל לקבל על עצמה, את התפקיד וקבעתי כי הצדדים יפנו באותה מסגרת שנקבעה בהחלטתי, למר ראובן דומני, למטרת בחינת האפשרות לחידוש הקשר בין האב לקטינה.

ג. בדין ביום 11.5.11 דווח לי על ידי הצדדים כי התקיימו שלושה מפגשים בין האב לקטינה.

הפער בגירסאות הצדדים ביחס לאופיים של המפגשים, היה גדול והביא לידי ביטוי את עקבות הסכסוך המר והעיקש, שעודו נטוש בין הצדדים.

האם דיווחה כי הגיעה לכל המפגשים אשר תוכנם לא היה חיובי וכי האב במהלך המפגשים הסביר לילדה שהאם אינה אוהבת אותה, אינה דואגת לה ומנתקת אותה ממנו.

כן טענה האם כי האב בחר לסיים את הפגישה האחרונה חצי שעה לפני תום הזמן שהוקדש לה. האם נשאה בתשלום בגין כל הוצאות המפגשים כפי שנקבע על ידי בית המשפט.

לטענת האם מר ראובן דומני ניסה להדריך את האב איך ליצור קשר עם הקטינה ואולם האב בחר להתרכז בכעסים כלפי אם הקטינה.

אם הקטינה טענה כי לאחר שלושה מפגשים אלה הקטינה מפוחדת ופחות ופחות מעוניינת להיות בקשר עם האב שכן האב בסיוע המפגש דאג לאיים על הקטינה שהוא יגיע לבית הספר בו היא לומדת ללא ידיעת אמה.

האם טענה כי הילדה לא מוכנה לדבר עם האב בטלפון או להגיב לדבריו גם כשהשיחה ברמקול.

האב מצידו סבר כי המפגשים היו מאד חשובים ואולם האם טרפדה אותם, שכן במהלך שלושת הפגישות הילדה ישבה על ברכיה.

האב סיפר כי שיתף את הילדה בקורות אותו, אמר לה כמה הוא אוהב אותה ולעניין ביקוריו בבית הספר בו היא לומדת טען כי אמר לילדה כי יבקש רשות על מנת לבוא לראות אותה.

האב ציין כי אמנם המפגשים היו טעונים וקשים אבל זה מאד עודד אותו וגם את הילדה להיפגש זה עם זה.

האב סיפר כי הקטינה ציינה בפגישה, בתגובה לשאלתו של מר דומני כי תעשה כל מה שיעשה טוב לאמה.

האב ציין כי הקליט את כל הפגישות שנערכו בנוכחותו של מר ראובן דומני וכן ביקש כי בית המשפט יקבע פגישות נוספות וכן כי הוא נכון לשאת במחצית מעלות הפגישות.

האב אמר כי תהליך חידוש הקשר הוא תהליך שיקח הרבה זמן וחזר על בקשתו לדחות את הבקשה להגירה. יחד עם זאת ציין כי ידוע לו כי לילדה טוב בבית הספר ובסביבתה וטען כי הוא חושב שטובתה להישאר במקום שהיא נמצאת בו וממקום זה היא יכולה להתרומם ולהצליח.

האב לא התייחס לאפשרות שהאם תהגר ללא הקטינה לארה"ב והקטינה תישאר עמו בישראל ונראה היה כי ברור לו שטובתה של הקטינה להישאר במשמורת אמה.

- ד. במועד דיון זה הודיעו שני הצדדים כי הם מוותרים על חקירת פקידת הסעד והתיק נקבע לחקירות הצדדים.
- ה. קבעתי כי עד למועד שמיעת הראיות, ימשיכו ויתקיימו מפגשים בין האב לקטינה במסגרת ופיקוח של מר ראובן דומני וביקשתי את מר דומני להגיש דיווח מסכם של המפגשים שהתקיימו.
- ו. ביום 9.6.11 הוגש דו"ח מטעמו של מר דומני וממנו עלה כי במהלך החודש שחלף ממועד הדיון ועד להגשת הדיווח, התקיימה רק פגישה אחת יחידה, וזאת לאחר ניסיונות מורכבים של מר דומני לאפשר מפגש במקום ובזמן מתאים לכולם.
- ז. מר דומני ציין כי התנהלותו של האב במפגש, גרמה להחמרת התנהגותה של הקטינה, אם כי בעידוד האם הסכימה לשבת ולהקשיב לאב, עד סוף הפגישה.
- ח. בסיכומי של דבר, כך עולה מהדיווח, הפגישה לא קידמה דבר בכיוון של יצירת קשר טוב בין האב לקטינה.
- ט. צוין כי נקבעה פגישה נוספת ואולם האב הודיע כי לא יוכל להשתתף בפגישה.
- י. בדיון ביום 12.6.11 נחקרו הצדדים. התובעת נחקרה על ידי הנתבע, אשר לא היה מיוצג, חקירה קצרה, שעניינה לא נגע כמעט כלל וכלל לתביעה לגופו של עניין.
- יא. הצדדים סיכמו טיעוניהם בעל פה ולמרבה הצער לא הצליח בית המשפט לגרום להם, לנהל דו שיח הנוגע לטובתה של הקטינה ועל כן מוצא עצמו בית המשפט, נאלץ להכריע בשאלת טובתה של הקטינה, כאשר האפוטרופסים הטבעיים, של הקטינה, אינם יכולים לעשות זאת בעבורה.

דיון:

7. בתובענה שעניינה הגירת קטין, עיקרון העל המנחה הינו עיקרון טובת הילד "והוא ניצב כעקרון מנחה בודד בסוגיות משמורת ילדים מבלי שישקלו לצידו באופן עצמאי שיקולים אחרים".

ראה [בע"מ 27/06 פלוני נ' פלוני \(פורסם במאגרים\)](#).

אפוטרופסות הורים כוללת את החובה והזכות לדאוג לצרכי הקטין, לרבות חינוכו, לימודיו וכאמור בסעיף 15 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות התשכ"ב – 1962, (להלן: "החוק") צמודה לה הרשות להחזיק בקטין ולקבוע את מקום מגוריו.

בהעדר הסכמה בין ההורים, יכריע בית המשפט בשאלת החזקתו של הקטין ומקום מגוריו כפי שיראה לו לטובת הקטין וזאת כאמור **בסעיף 25 לחוק**. הכרעה במקרה בו הוריו של קטין נפרדו ואין ביניהם הסכמות לעניין טובתו, אינה אלא תפיסת הרע במיעוטו. זאת מכיוון שטובת הילדים מחייבת כי ילדים יגדלו במחיצת הוריהם במסגרת תא משפחתי יציב ואוהב ואילו בפרידה של הורים כרוכה מידה של ניתוק בין אחד ההורים לילדיו. ראה לעניין זה ע"א 503/60 **וולף נ' וולף פד"י טו עמ' 760 (1)**, **רע"א 4575/00 פלונית נ' אלמוני פד"י נה (2)**, בע"מ 27/6 **פלוני נ' פלונית (פורסם במאגרים)**.

גם במקרה שלפני לא קלה עבודתו של בית המשפט כאשר הוא נדרש לאשר שינוי דרמטי בחייו של קטין ואשר משמעותו היא ניתוקו של אותו קטין מאחד מהוריו מולידיו.

8. נראה כי בעניין אחד אין מחלוקת בין הצדדים וזוהי העובדה כי הקטינה זוכה, במשמורתה אצל אמה, לתא משפחתי מיטיב, תומך, חם ומגונן, המאפשר לקטינה להתפתח בתחום הלימודי והחברתי.

מן הצד השני נראה כי קיומו של תא משפחתי זה אינו מתאפשר יחד עם קשר רציף ויציב עם אביה של הקטינה.

נוכח המציאות בשנים האחרונות, המתוארת על ידי שני הצדדים, ולאחר שניסיונות בית המשפט בחודשים האחרונים הראו כי חידוש קשר בין האב לקטינה הינו בבחינת משימה ארוכת טווח, ויתכן כי חלוף הזמן גם הוא לא יטיב ויסייע לאב לחדש קשר עם הקטינה, נראה כי מציאות חייה של הקטינה מבחינת הקשר עם אביה, לא תשתנה הן במקום בו בית המשפט ידחה את בקשת ההגירה ויקבע כי על הקטינה להישאר בישראל והן במקום בו בית המשפט יקבל את בקשת ההגירה ויתיר לקטינה להגר לארה"ב.

למרבה הצער נראה כי בין בארץ, בין מחוצה לה, יקשה על האב לקיים קשר עם בתו.

מאחר והתביעה שעומדת בפני היא תביעה שעניינה הגירת הקטינה, לא אכנס לשאלת הערכת הסיבות והנסיבות שגרמו למצב, אלא אקבל המצב כהנחת עבודה שיש להתייחס אליה בבחינת שאלת ההגירה לגופו של עניין.

טובתה של הקטינה מחייבת את בית המשפט לשקול את שאלת ההגירה, בשים לב לנתונים ולא לכפות על הקטינה, נסיבות חיים, שאף אם היה "צדק" לכפות, הרי שכפייתן עלולה להיות שלא לטובתה של הקטינה.

9. נוכח העדר מחלוקת אמיתית כי טובתה של הקטינה להישאר במשמורת אמה, לכאורה לא היה מקום להידרש לשאלת האפשרות של העברת משמורת הקטינה לאביה, מקום בו אימה תהגר לארה"ב ואולם גם לבחינת שאלה זו נדרשתי בפסק דין זה.

הבחירה בין אישורו של שינוי דרמטי שיפגע בקשר בין האב לקטינה ובין שינוי דרמטי שיפגע בקשר בין האם לקטינה, מחייב את ביהמ"ש להכריע עפ"י שיקולי טובת הקטינה ולא עפ"י שיקולי הזכות של אביה להיות לה לאב.

לא ניתן להתעלם מכך שאפשרות כזו לא עלתה מצידו של האב, אלא בשולי דבריו ובדרך מינורית, שגרמה לביהמ"ש להתרשם כי נאמרה מבלי שתעמוד אחריה כוונה או יכולת אמיתית.

האב במהלך כל בירור התביעה, בכתב הגנתו או בשלושה הדיונים שהתקיימו לא מצא לנכון להציע אפשרות לקחת הקטינה למשמורתו, יתר על כן הוא עצמו לא חלק על כך שטובתה של הקטינה להישאר במשמורת אמה.

רק לקראת סוף הדיון, בשולי סיכומיו בעל פה, אמר האב, "אני מוכן לקחת משמורת ואחריות מלאה על הקטינה".

אמירה זו לא היה לה זכר בטענות קודמות של הנתבע, האב לא הציע כל תוכנית כיצד יקח קטינה שאינה מדברת איתו למשמורתו וכן לא ראיתי כי האב מצא דרך לנצל את ההזדמנות שהעניק לו ביהמ"ש, לחדש קשר עם הקטינה, ולא הכחיש כי ביטל חלק מן הפגישות שנקבעו אצל איש הטיפול שמינה ביהמ"ש למטרה זו.

כל שעמד עליו האב, הוא שהקטינה הנמצאת במשמורת אמה תמשיך ותתגורר בעיר בה היא מתגוררת, תלמד בבית הספר בו היא לומדת ותחיה במסגרת המשפחתית בה היא חיה.

וכאמור בחקירתו של האב (עמ' 17 לפרוט' שורות 4-7):

"הילדה נולדה בארץ ישראל, היא נמצאת במסגרת חינוך שטוב לה. הרווחה הגישו תסקיר לבית המשפט כשהם מציינים באופן מפורש שלילדה טוב בסביבתה, טוב לה בבית הספר ויש לה ציונים טובים. אני מאד חושש שהמעבר של הילדה יכניס אותה לטראומה נוספת בעקבות הטראומה שהיא כבר נמצאת בין מה שקורה ביני לבין האם".

נוכח הנסיבות ומשמעות תוצאות אישור ההגירה, אף בהעדרה של הצעה מסודרת מצידו של האב מצאתי לבחון אפשרות כזאת ולדחותה.

העברת קטינה בת 9 שנים, שלא ראתה את אביה שנתיים ימים, כאשר אימה מהגרת לארה"ב, מעבר מגורים ממקום מגוריה הנוכחי למרכז הארץ (מקום מגוריו של האב), החלפת מוסד לימודים, ניתוק מחברות וכל זאת כאשר האב עצמו אינו מתגורר במקום מגורים קבוע, לא רק שאינה לטובתה של הקטינה, אלא שהיא חלופה רעה ביותר ועתידה לגרום לקטינה נזקים שאינם ברי תיקון.

10. בכל זאת מוצאת אני לנכון להעיר, כי לאחר שעיינתי בכל התיקים המצויים בפני בית משפט זה ואשר התנהלו בעניינם של הצדדים, לא מצאתי כי טענות התובעת, המטילה את כל כובד האחריות בעניין הנתק בין האב לקטינה, על האב, הינן בבחינת טענות סבירות, שכן דווקא בגלל הקשר החזק בין האם לקטינה, ניתן היה לצפות כי מקום בו לאורך זמן

הייתה האם מעבירה מסר לקטינה כי היא תומכת בחידוש הקשר עם האב, יכול וניתן היה לייצר קשר כזה.

על אף שהאם בחרה בכל המילים הנכונות לאמרן בדיונים אשר בפני, מצאתי כי התוצאות בשטח מעידות כי לא נתנה ברכתה לקטינה, בכל אופן לא בצורה אמיתית וכנה, להיות בקשר עם אביה.

התרשמתי כי האמירה של הקטינה, שתעשה כל מה שטוב לאימה ובחירתה לסרב לדבר עם אביה, משמעותה כי המסר שהקטינה מקבלת, בין אם האם מתכוונת לכך במודע ובין אם לאו, הינו כי לטובת האם מוטב לקטינה שלא לדבר עם האב.

נראה כי אכן כפי שטוען האב, לאם חלק בכך שהאב נאלץ לעמוד במצב כואב ובלתי נסבל, בו הוא מבין ומודה בכך שבתו, פרי חלציו, אינה רוצה לראות אותו ואינה רוצה לשמוע עליו.

האב ציין בסיכומיו כי זהו מצב מאד רגיש וכואב ובית המשפט התרשם כי אכן כך הוא חש ואכן כוונותיו כנות ואמיתיות ואולם יתכן כי כאמור בתסקיר, הפסיביות האופיינית להתנהלותו של האב, אף היא יש בה כדי "לתרום" לחוסר הצלחתו לקיים קשר עם בתו.

האב בצדק סבור, כי מכיוון שהאם היא בעלת המשמורת על הילדה, המחויבות שלה כלפי הילדה גבוהה יותר מהמחויבות שלו.

יחד עם זאת ובכל הכבוד לצדק בדבריו, בדיוק כפי שהוא עצמו אינו אחראי על הנתק בצורה בלעדית, כך גם אין מקום להטיל את האחריות על הקשר, מדוייק לומר – העדר הקשר, בצורה אבסולוטית על האם המשמורנית.

במהלך השנתיים האחרונות לא פנה האב אפילו פעם אחת לבית המשפט לצורך ברור עניין הסדרי ראייתו את הקטינה וחידוש הקשר נוצר ביוזמת בית המשפט, רק לאחר שהוגשה התובענה לאשר את הגירת הילדה לארה"ב.

גם כאשר ניתנה לאב הזדמנות לחדש קשר עם בתו, לא ניצל אותה כפי שראוי היה שיעשה, מצא לנכון לבטל חלק מן המפגשים, בחר להעלות תכנים שראוי היה לוותר עליהם במפגש עם הקטינה וניכר כי התקשה לעשות הפרדה בין המאבק ההיסטורי עם אם הקטינה ובין המלחמה שהיה ראוי שינהל על חידוש הקשר שלו עם בתו.

בין היתר לא מצאתי הצדקה לכך שהאב בחר להקליט את המפגשים ולתעד אותם, תחת לבחור להקדיש תשומת לבו המלאה לבתו הקטינה, שניתן להניח התרגשה וחששה מפני המפגש עמו, בדיוק כמוהו ואולי אף יותר.

11. מאחר ואני ערה לתוצאות הקשות, כמעט מחויבות המציאות, בעניין ניתוק הקשר בין

האב לבתו, כתוצאה מהתרת הגירה כמבוקש, מצאתי לבחון האם אכן, לטובתה של הקטינה להמשיך ולהיות במשמורת אימה, **באשר תהא והיכן שתגורר.**

התרשמתי כי למעט העובדה שלאם חלק בעובדת היות הקטינה מנותקת מכל קשר עם אביה, האם היא אם טובה ומיטיבה.

התרשמתי כי האם מודאגת מן הצפוי והמצפה לבתה, במדינה הרחוקה.

האם ענתה לשאלות בית המשפט והבהירה כי בכוונתה לרשום את הקטינה ללימודים בבית הספר היהודי על שם ---, הנמצא בעיר בה הם מתכוונים להתגורר.

האם יצרה קשר עם בית הספר ורשמה את הקטינה ללימודים, האם יצרה קשר עם משפחות שילדיהם לומדים בבית הספר והיא כבר מכירה את המחנכת שעתידה ללמד את הקטינה.

12. **טובת קטין אינה מושג ערטילאי, היא תמיד ובהכרח טובתו של קטין מסוים, בנקודת זמן בה נבחנת טובתו.**

נכון הוא כי טובתו של כל קטין, כאמור, לגדול במקום בו יתאפשר לו קשר עם שני הוריו ואולם **טובתה של הקטינה שעניינה בפני, ללא כל עוררין, להיות קרובה לאימה, לגדול יחד עם שני אחיה למחצה, עימם גדלה ולא להינתק מהם.**

בחנית טובתו של ילד אינה יכולה להיעשות במנותק מהמכלול המשפחתי אליו הוא משתייך, מבחינת השפעת ההחלטה על כל אחד מהוריו, זכותו של ההורה המשמורן להמשיך בחייו, לקבוע את מהלך חייו או לפתוח בדרך חדשה (ראה **בע"מ 27/06 הנ"ל**).

מקום בו האם מעוניינת לשנות מרכז חייה ולעבור להתגורר בארה"ב, שם גדלה ושם נמצאים מרבית קרוביה ומכריה, איני מוצאת למנוע צעד זה מהאם, על מנת להשאיר הקטינה בישראל, לצורך שמירת קשר עם אביה, מקום בו ממילא, לא מתקיים קשר כזה.

חד משמעית ייאמר כי ככלל, אין להנציח מצב דברים כגון זה הנוכחי, אולם לא התרשמתי כי האב עשה איזה מעשה בשנתיים האחרונות לברר ענין הסדרי ראייתו עם בתו ואף לא ניצל כראוי את ההזדמנות שנקרתה בדרכו, במועד בירור התביעה להתיר הגירה, כאשר ביהמ"ש קבע מסגרת מפגשים והאב לא הגיע לחלקם וזאת בתקופת זמן קצרה.

סיכום

13. נוכח כל האמור והמקובץ לעיל, מצאתי לקבל תביעת האם להתיר לה להגר, יחד עם הבת הקטינה, לארה"ב.

לא מצאתי בטענות האב כדי לשכנע אותי כי טובתה של הקטינה להישאר להתגורר במדינת ישראל, כאשר אימה תהגר לארה"ב והיא תעבור למשמורתו וכן לא מצאתי הצדקה למנוע מן הקטינה להגר, באופן שימנע גם מאימה לעשות כן ובכך למנוע מן האם להתנהל כאישה חופשייה הזכאית לבחור את מקום מגוריה ומקום מגורי ילדיה.

14. אשר להסדרי הקשר בין האב לקטינה – מצאתי להורות כי הסדרי הראייה והקשר בין האב לקטינה יהיו כדלקמן :

א. פרטי יצירת קשר

בתוך 7 ימים ממועד קבלת פסק דין זה ימסור האב לאם, באמצעות בא כוחה, כתובת דואר אלקטרונית שלו.

בתוך 7 ימים ממועד שהתובעת תעבור להתגורר עם הקטינה בארה"ב, תעביר דואר אלקטרוני לאב ושם תפרט את כתובתה של הקטינה, כתובת ביה"ס בו תלמד הקטינה, מס' טלפון בבית מגוריה של הקטינה וכתובת דוא"ל שם ניתן לשלוח לקטינה מכתבים באמצעות המדיה האלקטרונית.

בכל מקרה של החלפת מוסד לימודים, מעבר מגורים או החלפת מספר טלפון, על האם להודיע לאב באמצעות כתובת הדואר האלקטרונית שלו.

מקום בו יחליף האב כתובת דואר אלקטרונית, יהא זה באחריותו למסור לתובעת פרטי הכתובת החדשה.

ב. ביקורי הקטינה בישראל

פעמיים בשנה, תגיע הקטינה לביקורים בישראל. הביקור הראשון בכל שנה יהיה במימון מלא של האם והביקור השני במימון משותף של ההורים, בחלקים שווים. הביקורים עפ"י סעיף זה ייקבעו ויתקיימו בכפוף ללוח החופשות של הקטינה, במוסד הלימודים בו היא מתחנכת.

בכל ביקור בישראל, תשהה הקטינה בישראל תקופה של 10 ימים לפחות. במהלך 10 ימים אלו, יהא רשאי האב לפגוש בקטינה, 3 פעמים לפחות, בביקורים שמועדם ומיקומם יתואם בין ההורים, בכתב, עוד טרם הגעתה של הקטינה ארצה.

הביקורים יתקיימו בביקוח מר ראובן דומני, ממרכז ת.ל.ס. בבאר שבע וההורים ישאו בחלקים שווים בעלות מפגשי הקטינה עם האב בביקוחו של מר דומני. האב יידרש להפקיד בידי מר דומני את מחצית התשלום בגין הביקורים, קודם למועד הגעתה של הקטינה ארצה וכתנאי להגעתה ארצה. מקום בו במשך 3 שנים יתקיים רק ביקור יחיד של הקטינה בארץ, במימון מלא של האם, בשנה הרביעית יתקיים הביקור במימון משותף ושווה של ההורים.

מקום בו במשך שנתיים לא יתואמו ביקורים בארץ לאב עם הקטינה ו/או הקטינה הגיעה לביקור בישראל והאב לא הגיע לפגישות שנקבעו לו עימה, רשאית האם לעתור לבית משפט זה לבחינת ההחלטה בענין הביקורים. התובעת תישא בהוצאות האירוח של הקטינה בארץ.

ג. ביקורי האב בארה"ב

מקום בו האב ישהה בארה"ב, בעיר מגוריה של הקטינה, יהא רשאי להודיע על כך מראש לאם הקטינה ולקבל הקטינה לביקורים עימו, באזור מגוריה של הקטינה ובנוכחות אימה או מי מטעמה.

ד. קשר טלפוני ו/או אלקטרוני אחר

האב יהא רשאי ליצור קשר טלפוני עם הקטינה, אחת לשבוע, באופן שיתקשר למספר טלפון קווי, בבית מגוריה של הקטינה, בין השעות 18:00 – 20:00 שעות ארה"ב.

בערבי חגי ישראל, ראש השנה וערב ראשון של פסח, אני מורה לאם להתקשר, ערב החג, שעון ישראל, למספר טלפון שימסור לה האב, כשעתיים לפני כניסת החג ולאפשר לאב לשוחח עם בתו.

מקום בו לא תתקשר הקטינה לאביה באמצעות אימה, אני מתירה לאב ליצור קשר טלפוני עם הקטינה במועדי ישראל, בנוסף למפורט בהחלטתי זו.

ה. החלפת תמונות ומכתבים

4 פעמים בשנה, בכל ראשון לחודשים ינואר, אפריל, יולי, אוקטובר, תשגר התובעת לנתבע, מכתב ואליו תצרף דיווחים בדבר מצבה בלימודים של הקטינה, 3 תמונות עדכניות של הקטינה וככל שהקטינה תסכים לכתוב מכתב כזה, יצורף מכתב בכתב ידה של הקטינה המיועד לאביה.

מקום בו האב ישלח לכתובת מגוריה של הקטינה מכתבים המיועדים אליה, על האם ו/או מי מבני משפחתה האחראי על איסוף הדואר, להעביר אותם לקטינה.

האב רשאי לצרף למכתביו תמונות של אחיה של הקטינה, ילדיו הנוספים וכן תמונות שלו.

בנסיבות הענין לא מצאתי ליתן צו להוצאות.

לנתבע זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

המזכירות תשלח העתק פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

ניתן היום, י"ז סיון תשע"א, 19 יוני 2011, בהעדר הצדדים.

רותם עיאש, שופטת